

บรรณาธิการเขียน

หากใครที่เป็นคนช่างสังเกต คงจะพบความผิดปกติของสารศิษย์เก่าๆ ฉบับที่แล้ว ลองย้อนไปหยิบมาดูก็จะพบว่าหน้าปกที่เรา ได้ลงภาพอดีตคณบดีท่านต่างๆ ลงไปนั้น เราลืมไปหนึ่งท่าน คือ อาจารย์ทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์ (รุ่นพี่รุ่นแรกๆ คงพอจะนึกได้ แต่รุ่น หลังๆ อาจจะไม่ทราบ) ดังนั้นในงานเลี้ยงสังสรรค์ศิษย์เก่า เมื่อคืนวันที่ 15 ส.ค. 45 ที่ผ่านมา ผมจึงรีบไปขอโทษขอโพยเป็นการใหญ่

หน้าปกของฉบับนี้ เราได้เขียนเนื้อเพลงประจำคณะ “แพทยศาสตร์คือความหวัง” ที่เราทุกคนได้เคยร้องกันมาตั้งแต่วันแรก ของการเข้าเรียน การประชุมเชียร์ การแข่งขันกีฬาคณะ วันที่เรียนจบ หรืออีกหลายๆ โอกาส ให้ได้รำลึกกัน เวลาได้ร้องเพลงนี้ หลายครั้งหลายคราวจะรู้สึกถึงความปลื้มปิติยินดี ภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาแพทย์ของ ม.อ. สมัยก่อนนักศึกษาแพทย์รุ่นพี่รุ่นน้อง ล้วนมีความสมานฉันท์ รุ่นน้องทำความเคารพรุ่นพี่ด้วยการโค้ง รุ่นพี่สนองรุ่นน้องด้วยการพาไปเลี้ยง สอนการทำงานบนหอผู้ป่วย มีการ จัดแข่งขันกีฬาระหว่างชั้นปี อยู่ร่วมกันแบบพึ่งพาอาศัย แต่ด้วยวัฒนธรรมสมัยนี้ทุกอย่างดูเปลี่ยนไปมาก รุ่นน้องอาจจะรู้จักพี่ไม่มากนัก เวลาเดินสวนทางกันก็ทางใครทางมัน การปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยก็ตัวใครตัวมัน เทคโนโลยีไร้สายทำให้การรavnมีเสียงดนตรี แปลกๆ เข้ามาสร้างสีสันอยู่บ่อยๆ (เมื่อ 3 ปีก่อนเป็นเสียงบีบ บีบ) แต่เด็กรุ่นใหม่คิดเก่งขึ้น ถ้ามองกันขึ้น รู้จักตั้งคำถามที่ดี เวลามันเปลี่ยน วัฒนธรรมเปลี่ยน วิถีชีวิตคนก็เปลี่ยน แต่เป้าหมายของการผลิตแพทย์ของ ม.อ. ยังไม่เปลี่ยน ที่นี้ยังคงตั้งใจผลิตบัณฑิตแพทย์ที่มี คุณภาพ คุณธรรม ให้สมกับการเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ ของเราเหนือใคร สามารถมุ่งหน้าฝ่าฟันเพื่อพี่น้องของเราได้อย่างเต็มภาคภูมิ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

น.พ.วีระพล จันทรดียิ่ง

น.พ.พิเชษฐ อุดมรัตน์

บรรณาธิการ

น.พ.ธนพันธ์ ชูบุญ

กองบรรณาธิการ

น.พ.คมกริช สุวานิสโร

น.พ.อนุพงศ์ นิติเรืองจรัส

พ.ญ.กัณฑ์รัตน์ สุนทรพันธ์

พ.ญ.สุภาภรณ์ ดิสเนเวทย์

พ.ญ.ศิวาภรณ์ อุดชลเขตต์

พ.ญ.สุภาพร โรยมณี

น.พ.ปราโมทย์ ทานอุทิศ

นศพ.โอสรี อัครบวร

นศพ.วันมาตา ขจรเดชกุล

ช่างภาพ ชาญ วาริรัตน์

รูปเล่ม อมร อุไรรัตน์

ศุจิรัตน์ เรืองเรืองกุลฤทธิ

ฝ่ายศิลป์ ญาณิ์ คำอัญญะ

ประสานงาน ชุตติมา จิตต์แจ้ง

ศุจิรัตน์ เรืองเรืองกุลฤทธิ

คณะกรรมการสมาคมฯ

นายกสมาคม

น.พ.วีระพล จันทรดียิ่ง

อุปนายกสมาคมฯ

น.พ.พิเชษฐ อุดมรัตน์

น.พ.ธวัช ตันติสารศาสน์

กรรมการสมาคมฯ

น.พ.กอบปฐุชนธ์ ตย์คานนท์

น.พ.รุ่งโรจน์ ก้วพานิช

น.พ.อดิรัช จรุงศรี

น.พ.สมชาย ทั้งไพศาล

น.พ.กรีธา ธรรมคำภีร์

น.พ.อาณัติ ย่อสกุล

น.พ.สมศักดิ์ เสรีอภิวัฒน์

น.พ.ธีระ พิรัชวิสุทธิ

พ.ญ.กอบกุล ตั้งสินมั่นคง

น.พ.คมกริช สุวานิสโร

น.พ.ธนรัตน์ บุญเรือง

น.พ.สมฤทธิ์ จันทรประทีน

น.พ.ธนพันธ์ ชูบุญ

จากใจคณบดี

การจัดงานประชุมวิชาการประจำปี ครั้งที่ 18 ของคณะ แพทยศาสตร์ เมื่อวันที่ 14-16 สิงหาคม 2545 ที่ผ่านมา ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากศิษย์เก่าทุกท่าน นอกจากจะเป็นการ ร่วมรำลึกถึงบรรยากาศเก่าๆ ในงานสังสรรค์ศิษย์เก่า (Home Coming Night) แล้ว ยังได้มีโอกาสพบอดีตคณบดี คณะแพทย- ศาสตร์ ที่ได้ให้เกียรติมาเล่าถึงประสบการณ์ ทำงานและการบริหาร คณะฯ ตั้งแต่ยุคแรกๆ จนพาคณะฯ สู่อำนาจความสำเร็จในปัจจุบัน

ผมเชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและ คณะฯ จะยั่งยืนมั่นคงและนำความสมัครสมานสามัคคี นำความ เจริญก้าวหน้ามาสู่พวกเราและส่วนรวมต่อไป

รศ.น.พ.กิตติ ลิ้มอภิชาติ

จากนายกสมาคมฯ

เรียน ศิษย์เก่าทุกท่าน

งานสังสรรค์ศิษย์เก่า เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2545 โดยภาพรวมเป็นบรรยากาศที่สนุกสนานและมีไมตรีจิต ที่เป็นเช่นนี้เพราะการมีส่วนร่วมอย่างคับคั่ง โดยเฉพาะการที่แต่ละคนแสดงออกด้วยการโอบอ้อมอารีระหว่างกันอย่างคึกคัก กระทั่งอรุณรุ่งที่จู้จุกกันและกันมากขึ้น เสมือนหนึ่งแต่ละบุคคลเป็นส่วนเสริมให้งานมีชีวิตชีวา หวังว่าปีหน้าเราจะช่วยกันสร้างบรรยากาศ เช่นนี้อีกครั้งหนึ่ง เดือนที่ผ่านมาเป็นเรื่องราวเกิดขึ้นมากมาย ที่มาของความสับสนอลหม่านก็จากเหตุที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อน ต่อกันและกันระหว่างคนสองกลุ่ม กลุ่มแรกคือนักการเมือง และชมรมแพทย์ชนบท กลุ่มที่สองคือ ชมรมแพทย์เพื่อวิชาชีพแพทย์ กลุ่มพลังแพทย์เพื่อชาติ กลุ่มแรกบอกว่าเพื่อเป็นหลักประกันสำหรับ ผู้รับบริการ กลุ่มที่สอง บอกว่าเป็นการก้าวก้าว แทรกแซง ครอบงำองค์กรทางวิชาชีพ คนที่เป็นกลางก็พยายาม บอกว่าไม่มีอะไรหรอก ที่เถียงกัน

เป็นเรื่องเดียว จึงเป็นที่มาของ การจัดสัมมนาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ในวันที่ 6 ตุลาคม 2545 เวลา 14.00 น. ที่ห้อง M 206 อาคารแพทยศาสตร์ศึกษาราชนครินทร์ ความเห็นในเรื่องนี้จะเป็นอย่างไรนั้น ผมได้เชิญวิทยากรจำนวนหนึ่งมานำเสนอ เพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจร่วมกันต่อไป ไม่ว่าจะมาตรา 45 จะคงอยู่หรือจะยกเลิกในอนาคต สิ่งที่เราต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนคือ ความเชื่อของทั้งสองฝ่ายอาจ เป็นความเชื่อที่ยังไม่ได้เห็นหรือพอจะคาดคะเนได้นั้น พวกเขาต้องใช้วิจรรย์ญาณว่ามีข้อเท็จจริงในแต่ละประเด็นตรงไหน อย่างไร พวกเขาจะร่วมมือพัฒนาระบบการให้บริการทางการแพทย์ให้มีศักยภาพและทั่วถึงได้อย่างไร

ส่วนตัวแล้วผมมีความเห็นว่า กฎหมายเป็นเพียง เครื่องมือหนึ่ง ไม่ใช่เครื่องมือเดียวในการสร้างหลักประกันคุณภาพ การเขียนกฎหมายที่เป็นนามธรรมมากเกินไป ก็ทำให้ ห่างไกลจากข้อเท็จจริง การเน้นการมองปัจจัยเดียวและการจัดการเชิงเดี่ยวทำให้เกิดความสับสนแตกแยก ทั้งหมดนี้อาจ ทำให้กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์และไม่อาจบังคับได้จริงในเชิงปฏิบัติ ผมเห็นว่า ในสังคมไม่จำเป็นต้องคิดเหมือนกัน เพราะเราอยู่ใน สังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลาย ทว่าในความหลากหลาย นี้เราจำเป็นต้องแสวงหาทางออก (มรรค) ร่วมกัน เนื่องจากทุกชีในโลกนี้มีมากเกินไปแล้ว เราอาจต้องหาความเหมือนใน ความต่างนี้ออกมา ขอเรียกว่า order in disorder

ความแตกต่างกันในวิถีคิด แนวคิด และวิธีการ ดำเนินงาน เป็นเรื่องธรรมดา แต่การพูดหรือแสดงออก นอกเหนือจากรูปแบบที่เหมาะสม จะทำให้เรามองข้ามเนื้อหาที่เป็นจริงไป ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นปฏิบัติหรือหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน การสัมมนาดังกล่าวจึงเป็นการชี้ให้เห็นสิ่งที่เราเดินผ่านไปโดยไม่ได้มอง ให้หันกลับมามองและครุ่นคิดร่วมกันมากขึ้น เราคงต้องพิจารณาด้วยความสงบนิ่ง แต่รู้ทันหน้า ผลสรุป และรายละเอียดของการสัมมนาจะนำลงเผยแพร่ใน จุลสารศิษย์เก่าฉบับต่อไป

รศ.น.พ. วีระพล จันทรดีเยี่ยม

ความเคลื่อนไหวจากสมาคมฯ

น.พ.คมกริช ฐานิสโร

ผ่านไปด้วยความอบอุ่นและสนุกสนาน งานคืนสู่เหย้าแพทย์ ม.อ. เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 15 สิงหาคม 2545 งานปีนี้จัดที่โรงแรมลีการ์เดินส์ พลาซ่า ซึ่งเป็นโรงแรมใหม่ล่าสุดของหาดใหญ่ (ศิษย์เก่าหลายท่านสับสนกับโรงแรมเก่าอยู่เหมือนกัน) งานนี้จัดได้ว่าเป็นงานคืนสู่เหย้าครั้งที่ 3 แล้ว นับแต่มีการก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่ามา มีผู้ร่วมงานทั้งอาจารย์เก่า อาจารย์ปัจจุบัน ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน รวมกว่า 500 คน ด้วยความร่วมมือแรงแข็งขันจากทีมงานสมาคมศิษย์เก่า กรรมการจัดงานที่มีพี่สมชาย รุ่น 4 เป็นประธานจัดงาน ร่วมกับทีมงานจากสโมสรนักศึกษาแพทย์ ทำให้งานจัดออกมาได้อย่างสมเกียรติ และน่าประทับใจ (ใจคนจัด) มีเรื่องที่น่าประทับใจเกิดขึ้นมากมาย พอสรุปได้ซัดๆ ดังนี้

1. เป็นงานที่มีอดีตอาจารย์มาร่วมมากที่สุด ซึ่งถ้าจะเอ่ยชื่อเกรงว่าจะเขียนได้ไม่ครบทุกท่าน
2. เป็นงานที่มีศิษย์เก่ามาร่วมมากที่สุด โดยเฉพาะ 10 รุ่นแรก
3. เป็นงานที่มีศิษย์เก่าได้ร่วมกันบริจาคเงินมากที่สุดคือ รวมทั้งสิ้น 122,738.75 บาท
4. เป็นงานที่ขายบัตร ราคาไม่ถูกเลย แต่ขายบัตรได้มากกว่าปีก่อนๆ คือ 74,800 บาท
5. บรรยากาศภายในงานประทับใจมากที่สุด มีคนแอบน้ำตาร่วงในช่วงที่ อ.เกษม ลีม่วงค์ ได้ออกมาร้องเพลงเพื่อแสดงความรู้สึกต่างๆต่อคณะแพทยศาสตร์ ม.อ. ด้วย เพลง “ชีวิตจนิรันดร”

เสร็จจากเลิกงานหลักแล้ว อาจารย์ประเสริฐ และอาจารย์มยุรี ยังได้นำศิษย์เก่าที่มีตั้งแต่รุ่น 10 ถึงรุ่นเกือบ 20 (เรียกว่าตั้งแต่ห้องถึงหลาน) ไปสังสรรค์ร่วมร้องเพลงต่อที่ร้านอาหารทองสามหาบ บรรยากาศอบอุ่นสุดจะบรรยาย แถมบางกลุ่มยังมีการต่อข้าวต้มรอบดึก ทำตัวระลึกลความหลังครั้งยังเรียนอยู่ที่นี่ รุ่งขึ้นได้มีรายการรวมดาวเด่นศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ. ในช่วงบ่ายโดยมีพี่เพ็ญภา (รุ่น 1) หมอจก เอ๊ย! หมอไกร (รุ่น 10) และหมอลิทธิศักดิ์ (รุ่น 9) เป็นผู้ร่วมอภิปราย โดยมีพิธีกรที่คาดว่าเสร็จงานนี้อาจได้รับเชิญจากรายการตีสิบ (ช่วงเดียวกับ อ.จตุพล, โน้ต) ไปเป็นพิธีกรร่วม คือ อาจารย์วีระพล นายกสมาคมของเรา เชื่อมโยงว่านี่เป็นปีที่มีรายการศิษย์เก่าที่มีคุณค่าและสนุกมากที่สุดตั้งแต่จัดกันมา ได้ฟังการพูดคุยที่สนุกและสร้างความรู้สึกร่วมใจในความเป็นแพทย์ ม.อ.อย่างนี้ (ใครสนใจเหปรายการติดต่อไปได้ที่สมาคมฯ)

ท้ายที่สุดขอฝากขอบพระคุณอาจารย์และศิษย์เก่า ที่ได้ร่วมมือกันบริจาคเงินให้แก่สมาคมฯ โดยในฉบับนี้ เราได้นำรายชื่อผู้บริจาคมาให้ด้วย เพื่อเป็นเกียรติแก่สารศิษย์เก่า หากรายชื่อของใครตกหล่นไปบ้าง ต้องขออภัยอย่างมาก บางท่านได้บริจาคเงินมาโดยไม่ประสงค์จะออกนาม ออกเงินอย่างเดียว สุดท้ายจริงๆ หวังว่าจะได้พบกับศิษย์เก่าในงานคืนสู่เหย้าปีหน้าอีก โดยเฉพาะใครที่ยังไม่เคยมางานร่วมเลย

รวมอดีตคณบดี และคณบดีคนปัจจุบัน

บนเวทีสุรศรีช่วงบ่าย รายการเจาะใจศิษย์เก่าดีเด่น
คือ หมอเพ็ญนภา หมอลิทธิศักดิ์ หมอไกร โดยนายกสภาคมา

บรรยากาศงาน Home Coming Night 30 ปี คณะแพทยศาสตร์

อาจารย์อาวุโสในอดีตและศิษย์เก่าในบริเวณหน่วยงาน

อาจารย์วิจารณ์ และอาจารย์อมรา พานิช

อาจารย์สายบัว และอาจารย์วิชา กำลังร้องเพลงและเต้น

อาจารย์ทองจันทร์ หงศ์ลดารมภ์

อาจารย์เกษม ลิ่มวงศ์ เเล่ความรู้อีกจากใจด้วยเพลง "ชีวิตนิรันดร"

หมอไกร และหมอลิทธิศักดิ์ ไม่ได้ร้องเพลง แต่ให้สัมภาษณ์ในฐานะ 2/3 ศิษย์เก่าดีเด่น

รุ่นไหนดูได้จากใบหน้า (รุ่น 4)

รุ่น 16 กับอาจารย์ประเสริฐ คณบดีและนายกสมาคมฯ

ภาพนี้รวมกันหลายรุ่น

คณบดีและนายกสมาคมฯ
เดินถ่ายภาพตามโต๊ะรุ่นต่างๆ
(บรรยากาศคล้ายงานแต่งงาน)

รุ่น 11

รุ่นคนดัง (รุ่น)

อาจารย์อาวุโสทั้งอดีตและปัจจุบัน

บรรยากาศโดยรวมระหว่างการรับประทานอาหาร

ก่อนกลับ (บ้าน, โรงแรม บางคนก็ไม่กลับบ้าน)

สัมภาษณ์นายแพทย์ธีระ พิรัชวิสุทธิ์

น.พ.ธนพันธ์ ชูบุญ

เดือนกันยายนของทุกปีเป็นเดือนที่มีความสำคัญต่อบุคลากรทางการแพทย์ทุกคน หลายหน่วยงานได้จัดงานเพื่อเทิดพระเกียรติแก่เจ้านายไทยพระองค์หนึ่งอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในวันที่ 24 กันยายน จะถือว่าเป็นวันที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะวันนี้เมื่อ 73 ปีที่แล้วเป็นวันสวรรคตของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก องค์พระบิดาของการแพทย์ไทยแผนปัจจุบัน “วันมหิดล” คือวันที่เราจะมาร่วมรำลึกถึงพระ-กรุณาธิคุณของพระองค์ ที่สงขลานครินทร์

มีชื่อมาจากพระนามของพระองค์ท่าน เป็นอีกที่หนึ่งที่มีการจัดงานเทิดพระเกียรติแก่พระองค์อย่างสม่ำเสมอเรื่อยมา นับตั้งแต่การถวายพวงมาลาบริเวณหน้าพระรูป เหล่านักศึกษาโดยเฉพาแพทย์ ทันตะ เภสัช และพยาบาล ได้จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ออกสู่ชุมชนในช่วงเดือนนี้เป็นประจำทุกปี คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. จะจัดงานวันมหิดล โดยมีการบริการทางการแพทย์ฟรีสำหรับประชาชนทั่วไป มีการจัดนิทรรศการตามสถานที่ต่างๆ แต่เมื่อปีที่แล้วเริ่มมีความเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้นกับการจัดงานนิทรรศการ เรามีงานนิทรรศการจัดต่อเนื่องตลอดทั้งเดือน มีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาร่วมบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษา นักเรียน และประชาชนทั่วไป บุคคลที่อยู่เบื้องหลังการจัดงานนี้คือใคร ท่านผู้อ่านทุกท่านคงรู้จักเมื่อเราเอ่ยชื่อ ธีระ พิรัชวิสุทธิ์

สารา : อาจารย์เป็นศิษย์เก่ารุ่นที่เท่าไร

น.พ. ธีระ : รุ่น 7 ครับ

สารา : อาจารย์ทำหน้าที่นี้มานานเท่าไร

น.พ. ธีระ : เข้ามา 2 ปีแล้วครับ

สารา : ทำไมจึงรับเป็นแม่งานในการจัดงาน

น.พ. ธีระ : จริงๆ แล้วต้องบอกว่าแรงบันดาลใจที่สำคัญ คือ

ความดีงามและพระกรุณาธิคุณของพระราชบิดา ซึ่งยังจำได้ว่าความรู้สึก

สำนึกในพระกรุณาธิคุณของพระราชบิดาเกิดขึ้นตั้งแต่ผมเข้ามาเป็นนักศึกษาแพทย์ ตอนนั้นเป็นแค่ นักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1 ยังไม่รู้ถึงพระราชประวัติของพระองค์ท่านดี รู้แต่ว่าพระองค์เป็นบิดาแห่งวงการแพทย์ไทย พอพี่พาพวกเราไปถวายบังคมพระบรมรูปของพระองค์ และได้เห็นข้อความที่พระองค์ตรัสไว้ว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง” ผมรู้สึกประทับใจมาก และพอจะมีจินตนาการได้ว่าพระองค์ทรงมีคุณลักษณะเช่นไร

ประโยคนั้นแสดงให้เห็นเราทราบว่าพระองค์
จะทรงคิดถึงและเป็นห่วงคนอื่นอยู่เสมอ
และทรงเป็นพระผู้ให้โดยแท้ ตอนนั้นจึง
เริ่มศึกษาพระราชประวัติของพระองค์
และยังได้ตระหนักถึงพระกรุณาธิคุณของ
พระองค์ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการก่อให้เกิด
ทัศนคติที่จะดำเนินตามเจตนารมณ์ของ
พระองค์ ถึงแม้ตัวผมเองจะไม่สามารถ

ทำได้อย่างพระองค์ แต่พระองค์มีผลต่อความนึกคิดของผมหลายอย่าง และสามารถทำให้เรารู้จักนึกคิด
ยับยั้งตนเองในบางเรื่อง ตั้งแต่สมัยผมเป็นนักศึกษาแพทย์ ผมมักจะมีความสุขที่ได้ร่วมกิจกรรมวัน
มหิดล เช่น ออกค่ายอาสา การแสดง หรือการจัดนิทรรศการ ดังนั้นปัจจุบันเมื่อผมมีโอกาสมากขึ้น ก็
ยินดีมากที่จะมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความดี และพระกรุณาธิคุณของพระองค์ และอยากให้เจตนา-
ารมณ์ของพระองค์สำเร็จในคนหลายๆคน และหลายๆสาขาวิชาชีพ

สารา : ภาพรวมของการจัดงานในปีนี้

น.พ. ชีระ : สำหรับภาพรวมของการจัดงานมหิดลในปีนี้จะประกอบไปด้วยหลายส่วน เพื่อแสดงให้เห็น
ว่าคณะแพทยศาสตร์ สงขลานครินทร์ ได้ตระหนักและระลึกถึงพระคุณความดีของพระราชบิดาอยู่เสมอ
เรามีความมุ่งมั่นที่จะสืบสานเจตนารมณ์ของพระองค์ และตั้งใจให้งานวันมหิดลมีประโยชน์ต่อบุคคล
ต่างๆมากที่สุด ที่สำคัญเพื่อสร้างสำนึกให้คนทุกระดับทั้งภายในและภายนอกคณะแพทยศาสตร์ ในปีนี้
จึงมีงานหลายส่วนด้วยกัน คือ ส่วนของการบริการความรู้ ทางวิชาการ การบริการด้านสุขภาพ การร่วม
กันรณรงค์และเผยแพร่พระราชประวัติของพระองค์ รวมทั้งการร่วมกันจัดทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
และหารายได้เข้ามูลนิธิสงขลานครินทร์ เพื่อช่วยผู้ป่วยยากไร้และด้อยโอกาส การจัดงานจึงมีการจัดทั้ง
ภายในคณะแพทยศาสตร์และภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงศูนย์การค้าและต่างจังหวัด ในส่วนฝ่าย
วิชาการเองก็มีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1. นิทรรศการด้านสุขภาพ เป็นความร่วมมือจากภาควิชาและหน่วยงานต่างๆ ในคณะแพทยศาสตร์
จัดทำนิทรรศการความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ โดยเน้นถึงโรคที่พบบ่อยและสำคัญ ซึ่งนิทรรศการสุขภาพ
นี้จะจัดตั้งที่ ชั้น 1 อาคารเฉลิมพระบารมี ตั้งแต่วันที่ 2-30 กันยายน โดยมีพิธีเปิดนิทรรศการใน
วันจันทร์ที่ 2 กันยายน โดยท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา
2. เผยแพร่ความรู้ด้านการแพทย์ให้กับประชาชนทั่วไป โดยออกรายการทางวิทยุ ม.อ. ตลอดเดือน

3. จัดทำวิดีโอ แนะนำผู้ป่วยในการดูแลรักษาและป้องกันโรคที่พบบ่อย ซึ่งวิดีโอนี้จะถูกนำไปใช้ต่อตามคลินิก ต่างๆ ตามเหมาะสม
4. ร่วมกับสโมสรนักศึกษาแพทย์ จัดอบรมความรู้ให้กับ นักเรียนและนักศึกษา ในวันที่ 7 กันยายน โดยมีครูเคท มาแนะนำการเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่รู้เมื่อและง่าย นอกจากนี้อาจารย์สุรีย์ (อาจารย์แม่) จะมาพูดให้ฟังว่าเตรียมตัวเอนทรานซ์และเรียนในมหาวิทยาลัยอย่างไรให้มีความสุข ไม่เกิดทุกข์
5. จัดนิทรรศการสุขภาพที่ห้างบิ๊กซีในวันที่ 22-28 กันยายน โดยมีนักศึกษาแพทย์ไปช่วยอธิบายความรู้ให้กับผู้สนใจ

สารฯ : ทำไมจึงต้องเป็นรูปแบบนิทรรศการ

น.พ. วีระ : คิดว่าการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เป็นการสร้างสติปัญญาอันนำไปสู่ทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้อง นิทรรศการเป็นสื่อชนิดหนึ่งในการเผยแพร่ความรู้ และผมคิดว่าในฐานะที่เราเป็นคณะแพทยศาสตร์ ซึ่งเป็นศูนย์ผลิตบัณฑิตแพทย์และเป็นศูนย์ทางการแพทย์ เราน่าจะเป็นสถาบันหลักอันหนึ่งที่จะสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับชุมชนในภาคใต้ ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยในเขตหาดใหญ่และจังหวัดใกล้เคียงรวมถึงบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ก็สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นอีกทอดหนึ่ง

ท่านผู้อ่านทุกท่านคงพอจะมองภาพรวมของการจัดงานได้ อย่าลืมว่าเดือนกันยายนของทุกปี เราถือว่าเป็น "เดือนมหิดล" เดือนที่ร่วมกันระลึกถึงสมเด็จพระราชบิดา ผู้ที่ทรงมีแต่ความเสียสละอ่านจบแล้วลองหยุดนึกดูสักนิดว่า วันนี้ท่านทำอะไรให้เป็นประโยชน์กับคนอื่นบ้างแล้วหรือยัง

การประชุมวิชาการประจำปี ครั้งที่ 18
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14 - 16 สิงหาคม 2545

อดีตท่านคณบดีและคณบดีคนปัจจุบันที่ร่วมงานประชุมวิชาการครั้งนี้
(จากซ้ายไปขวา) ผ.นพ.วิจารณ์ พานิช, ผ.นพ.ธาดา ชีบอินชอย, รศ.พญ.พันธ์ทิพย์ สว่างเชื้อ
ผ.นพ.เกษม สีมวงค์, รศ.นพ.ทองจันทร์ ทองด้วง, และ รศ.นพ.กิตติ สีมอริชาติ

พระบิดาแห่งการแพทย์แผนปัจจุบันของไทย

สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม

พระบรมราชชนก (นายแพทย์มหิตล สงขลา)

“ฉันจะไปเป็นหมอละ เพราะเป็นวิชาที่สนุกดี
เรามีโอกาสรักษาคนได้ทุกคน คนมั่งมี
และเจ้านายต่างๆ ได้เต็มที่ หมอทำกุศลในการ
รักษาพยาบาลได้ดี” และรับสั่งต่อไปว่า “เมืองไทย
เรา ถ้าเจ้านายทรงทำหน้าที่อย่างสามัญชนเขาบ้าง
เขาว่าเสียพระเกียรติ ฉันรู้สึกว่ามีแต่เสีย
พระเกียรติอยู่ไม่ต้องทำอะไรกัน” ข้อความดังกล่าว
นี้เป็นพระราชดำรัสของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร
อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ที่ทรงรับสั่ง
กับพลตรีศักดิ์ดาพลรักษ์ หลังจากที่ได้เสด็จทอดพระเนตร โรงพยาบาลศิริราชตามคำเชิญชวนของ
พระเจ้าห้องยาเธอ กรมหมื่นไชยนาทนเรนทร และหม่อมเจ้าพูนศรีเกษม เกษมศรี ด้วยทรงเห็น
ความล้มเหลวของการแพทย์ และด้วยน้ำพระราชหฤทัยที่ทรงมีพระเมตตาแก่ผู้ป่วย โดยมีได้คำนึง
ถึงพระองค์เอง

สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก เป็นพระราชโอรสในพระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระศรีสวรินทรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า
ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2434

ด้วยพระราชประสงค์แห่งสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงปิยะมหาราช ให้บรรดาพระโอรสได้มี
ส่วนในการสร้างประเทศของพระองค์ให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป จึงได้ส่งพระโอรสทุกๆ พระองค์ไป
ศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล (ทูลกระหม่อมแดง) จึงได้ถูกส่งไปศึกษาวิชาที่โรง-
เรียนฮาร์โรว์ ประเทศอังกฤษ ต่อมาภายหลังได้เสด็จไปศึกษาการทหารเรือ ในประเทศเยอรมัน ซึ่ง
พระองค์ทรงสอบไล่ได้เป็นที่สอง และทรงได้รับรางวัลที่หนึ่งในการออกแบบเรือดำน้ำ ต่อจากนั้น
ได้ทรงรับหน้าที่เป็นนายทหารเรือฝึกหัดในราชนาวีแห่งเยอรมัน และอังกฤษ แล้วจึงเสด็จกลับ
ประเทศไทยและได้ทรงรับราชการในราชนาวีไทย แม้เวลานั้นก็ทรงสนพระทัยในกิจการแพทย์เป็น
อย่างดี และทรงแสดงความจำนงจะใคร่ศึกษาวิชาแพทย์สืบไปด้วย และได้กราบบังคมทูลแต่
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวถึงเรื่องนี้ ทรงปรารถนาไม่พอพระทัยรับราชการในราชนาวี
ทรงเห็นว่าความต้องการอันยิ่งใหญ่ของประเทศคือการสาธารณสุข จึงทรงพระประสงค์จะศึกษา
วิชาแพทย์

ในชั้นแรกทรงศึกษาวิชาการช่างสุขาภิบาลที่มหาวิทยาลัย
แมจจูเสท อินสตีติวท์ ออฟเทคโนโลยี ต่อมาทรงเข้า
ศึกษาในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในวิชาเตรียมแพทย์ และ
วิชาแพทย์ตามลำดับ เมื่อปี พ.ศ. 2463 ได้ทรงสอนวิชา
ฮิสโตโลยีในโรงเรียนแพทย์เป็นครั้งแรก ได้ทรงช่วยเหลือ
การอบรมผู้ตรวจการสุขาภิบาลแห่งกรมสาธารณสุข และ
ได้ทรงหาเงินเพื่อสร้างตึกถาวรสำหรับโรงเรียนแพทย์ ตึก
ผู้ป่วย รวมทั้งทรงจัดหาแพทย์และพยาบาลจากต่าง
ประเทศ และทุนอุดหนุนแพทย์ให้ไปศึกษาต่อต่าง
ประเทศ เพื่อกลับมาเป็นครูสอนในโรงเรียนแพทย์
ก่อนที่จะเสด็จกลับไปศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

ในปี พ.ศ. 2466 นั้น ได้ทรงกลับประเทศไทยอีกครั้ง และได้ทรงเสกสมรสกับหม่อม
สังวาลย์ สุภาพสตรีไทยที่ได้ศึกษาวิชาพยาบาล ณ เมืองบอสตัน พระองค์ได้ทรงปฏิบัติในหม่อม
สังวาลย์แต่ในคราวอยู่สหรัฐอเมริกา หม่อมสังวาลย์ได้มีส่วนช่วยเหลือในพระราชกรณียกิจทั้งหลายของ
พระองค์ ทั้งเป็นพระสหายร่วมชีวิตที่เห็นอกเห็นใจอย่างยิ่ง และเป็นมารดาที่ดีแห่งพระราชโอรสและ
พระราชธิดาทั้งสาม

ในปี พ.ศ. 2468 พระองค์ได้ทรงสอนวิชากายวิภาควิทยาในโรงเรียนแพทย์ และคราวหนึ่งก็
ทรงรับตำแหน่งเป็นอธิบดีกรมมหาวิทยาลัย

ในปี พ.ศ. 2469 ได้เสด็จกลับไปมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และทรงศึกษาต่อจนจบหลักสูตร
แพทยศาสตร์ ได้ทรงรับปริญญาแพทยศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์พร้อมด้วยเกียรติคุณ และทรงได้รับ
ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์แพทยศาสตรสาธารณสุขในโอกาสเดียวกัน

ขณะประทับอยู่ที่แคมบริดจ์ ในสหรัฐอเมริกา นั้น ทรงอยู่อย่างสามัญชน เช่าอะพาร์ตเมนต์ ซึ่งมี
เพียง 4 ห้อง และมีคนใช้เพียงคนเดียว เป็นที่รู้จักกันในนามว่า มิสเตอร์มิดเดิล สงขลา มิใช่มีคนที่
ทราบาทรงเป็นรัชทายาทสืบราชบัลลังก์แห่งประเทศไทย การที่ทรงอยู่อย่างสามัญชนนี้ เพราะไม่ทรง
ชอบอยู่อย่างหรูหราหนึ่งอย่างหนึ่ง กับทรงมีพระประสงค์จะดำเนินชีวิตไปในทางช่วยเหลือผู้อื่น พระ
ลักษณะที่หายากในบรรดาผู้มั่งมีคือ ทรงคิดถึงการบริจาคก่อนสิ่งอื่น ที่เหลือจากการบริจาคจึงใช้
สำหรับส่วนพระองค์ การบริจาคของพระองค์มากมายนักและทรงเหลือไว้ใช้จ่ายส่วนพระองค์แต่พอดี
จนไม่มีที่จะบริจาคเพิ่มขึ้นอีก ในปีสุดท้ายที่ทรงประทับอยู่ในสหรัฐอเมริกา นั้น มีนักเรียนไทยคนหนึ่ง
มาทูลขอความช่วยเหลือ เพราะทางบ้านไม่อาจอุดหนุนต่อไปได้ พระองค์ไม่สามารถรับภาระนี้ได้ นอก
จากจะเลิกจ้างคนใช้ที่มีอยู่เพียงคนเดียวนั้นเสีย และทรงกระทำดั่งนั้นจริงๆ ตลอดปีนั้นพระองค์และ
พระชายาทรงปฏิบัติกรบ้านเรือนด้วยพระองค์ทั้งสิ้น

เมื่อเสด็จกลับมาประทับในประเทศไทยนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานเงินจำนวนหนึ่งเพื่อสร้างพระตำหนัก พระองค์ทรงรับพระมหากรุณาอันนี้ แต่ทรงขอให้ใช้ทุนนี้สร้างตึกคัลยกรรมให้แก่วิทยาลัยแพทย์ ซึ่งกำลังต้องการอย่างรีบด่วน ส่วนพระตำหนักนั้นจะทรงสร้างด้วยทุนพระองค์เองอย่างประหยัด ตำแหน่งราชการที่ทรงรับเมื่อเสด็จกลับประเทศไทยคราวนั้น คือ เป็นที่ปรึกษากระทรวงธรรมการ แต่เพราะเหตุที่ทรงรักการแพทย์และสาธารณสุขยิ่งกว่าสิ่งอื่น จึงไม่พอพระทัยในตำแหน่งใดๆ นอกจากที่ทรงรักนั้น แม้งานนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างมากมาย พระองค์ทรงหวังว่าจะได้เข้าฝึกหัดงานในโรงพยาบาลเช่นเดียวกับแพทย์ฝึกหัดและแพทย์ประจำบ้าน เพื่อแสดงให้เห็นบรรดานักเรียนที่กลับจากต่างประเทศ เห็นว่าการทำงานต้องตั้งต้นไปจากขั้นต่ำไม่ใช่มาเป็นหัวหน้าอย่างที่เคยเข้าใจกัน และทรงต้องการหาความรู้ความชำนาญ ด้วยการปฏิบัติเพื่อทรงสามารถจัดการสาธารณสุขให้เป็นผลดีจริงๆ พระองค์ประสงค์จะรับตำแหน่งนายแพทย์ในโรงพยาบาลศิริราชหรือโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แต่เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลทั้งสองไม่สามารถอนุวัตน์ตามพระประสงค์ได้ ทั้งนี้เพราะเป็นการยากที่เจ้าหน้าที่จะออกคำสั่งกับนายแพทย์ผู้ช่วยซึ่งเป็นรัชทายาทของประเทศ พระองค์จึงตัดสินพระทัยไปเป็นนายแพทย์ประจำโรงพยาบาลแมคคอร์มิค เชียงใหม่ ทรงฉลองพระองค์สีขาวสำหรับแพทย์และไปทำงานที่โรงพยาบาลด้วยความอุตสาหะพยายาม ด้วยความรู้สึกรักพอพระทัยและทรงแสดงความสามารถในหน้าที่ แพทย์อย่างแท้จริง พระองค์ท่านไม่ได้ทรงปฏิบัติงานแพทย์อย่างนักสมัครเล่นเช่นบางคนเคยคิด แต่ด้วยความสนพระทัยในวิชาการอย่างแท้จริง และทรงเห็นว่าทรงโปรดงานนี้อย่างยิ่ง

ประทับอยู่ที่เชียงใหม่ได้ไม่กี่สัปดาห์ พระองค์จำต้องทิ้งงานเสด็จกลับกรุงเทพฯ ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงสมเด็จพระยาภาณุภักดิ์ ขณะประทับอยู่ในกรุงเทพฯ นั้น ทรงพระประชวรลงและภายหลังที่ทันทรมานอยู่ได้ 3 เดือนครึ่ง ก็สิ้นพระชนม์ เมื่อวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2472 พระประสงค์ที่จะฝึกหัดปฏิบัติการแพทย์สักสองปี ความหวังที่จะทรงประกอบการสาธารณสุขอย่างใหญ่แก่มวลชาวไทยก็พลันอวสานอย่างน่าเสียดายเป็นล้นพ้น

พระองค์ทรงวางรากฐานให้การแพทย์ของไทย
เจริญรุ่งเรืองทัดเทียมกับอารยประเทศในปัจจุบัน จนได้รับการถวายสมัญญานามว่า

“พระบิดาแห่งการแพทย์แผนปัจจุบันของไทย”

*****

ใครทำอะไรที่ไหน

ทีมข่าว ก๊อ ส ชิบ

พี่ใจ ทศนีย์ เอ๊ย ทศนีย์ จันโหนง ได้ข่าวว่าหลังจากผลจากออก ม.อ. ไปอยู่ที่วัฒนแพทย์ตรัง คนไข้ติดตริม ชาวกระบี่ พังงา พัทลุง ยกกันมาทั้งหมดบ้านเลย อย่างนี้คงล่าช้า น่าดู อย่าลืมกลับมาเลี้ยงพี่ๆ น้องๆ นะจะส่วนพี่ปอนด์ อรรถสิทธิ์ แดงมณี รุ่นเดียวกัน อุตสาหกรรมนี้ไปเป็นหมอเด็กแถวยะลา ะชตากรรม (เก่า) ก็ยังมีญาติติดตามไปใช้เวร ยุงเหี้ยยุงเอา อย่าเพิ่งท้อชะก่อนนะจะ ปิดท้ายรุ่นด้วยข่าวดี พี่ศุภศรี ชาญเชิงภพ และพี่พิทยา ชาญเชิงภพ กำลังจะมีทายาทตัวน้อยๆ ไว้สืบสกุลแล้วจ้า ส่วนเพศใดนั้นคุณพ่อคุณแม่บอกว่าขอลุ้นดีกว่า เจ้าคะ....

ฝั่งกรุงกลิ่นหอมหวานไปกับวันวิวาห์ของ “ป้อย” สวพร ทฤษฎีคุณ (สิทธิสมวงศ์) ไปหมาดาๆ รุ่น 22 ก็ลั่นระฆัง วิวาห์อีกแล้ว “ฝน” พ.ญ.ปวีณา แหมไส ลงทุนหัวกัลดมาแจกด้วยซะเลย นัยว่ายิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว วันที่ 13 ตุลาคม 2545 นี้ ที่ห้องน้ำพราว โรงแรมซีเอส ปัตตานี และเตรียมตัดชุดไว้เผื่องานของ “จีจี้”

พ.ญ.มณฑนา วอนยินดี กับ “หนุ่มจิม” ชาญชัย สามัคคี นิษฐ์ ในเดือนธันวาคมและ “เจี๊ยวดี” ศราวดี ลีกิตติ ในเดือนมกราคมได้เลยจะ

น.พ.อภิรักษ์ (อ้อด รุ่น 18) ได้ตัดสินใจสละโสดไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2545 ที่โรงแรมบีพี สมิหลาภิข งานนี้เจ้าสาวซึ่งเป็นพยาบาลสวยสุดๆ เขาว่าอย่างนั้น....

ส่วนรุ่น 23 ใครมีปัญหาเกี่ยวกับความงาม ไม่ว่าจะตากกระ ขี้แมลงวัน ไข่ สิว ฝ้า หรือแม้แต่หน้าดำหน้าเอ๊ย.... หน้ากร้าน คุณหมอฟอร์ด ปรีชาพล ซ่อมได้ รักษาฟรี แต่ จ่ายค่าเครื่องบินเองนะจะ สาขา 1 อยู่ที่

ข่าวจากสอบบอร์ดปีนี้ ขอแสดงความยินดีกับ

-0- น.พ.วรวิทย์ จิตติถาวร (เอก) รุ่น 18 ซึ่งสอบบอร์ดสาขาศัลยกรรมทรวงอกได้ที่ 1

-0- น.พ.รักษาย บุนหาชาติ (ดีก) รุ่น 15 สอบบอร์ดสาขามะเร็งนรีเวช ได้ที่ 1

-0- พ.ญ.สมรมาศ กันเงิน (จำ) รุ่น 21 สอบบอร์ดพยาธิวิทยา ได้ที่ 1 เช่นกัน และขณะนี้กำลังเป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก

ในปีการศึกษา 2545 นี้ หน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. มีนักศึกษาหลักสูตรดุขะมีบัณฑิต ร่วมรับพระราชทานปริญญาบัตร จำนวน 4 ท่าน คือ

1. เกสัชกรหญิงฉวีวรรณ รัตนจามิตร
2. แพทย์หญิงเพชรวรรณ พึ่งรัศมี
3. แพทย์หญิงรัศมี สังข์ทอง
4. แพทย์หญิงทิพวรรณ เลียบสื่อตระกูล

สุดท้ายนี้ก็ขออวยพรให้เพื่อนๆ ที่ได้รับพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา ให้ทำงานด้วยความสุข ก้าวผ่านอุปสรรคได้ด้วยดี มีความอดทน สัมผัสประสบการณ์ และก้าวไปสู่งการเป็นแพทย์ที่ดียิ่งขึ้นไปนะจะ

ไต่ถาม:ไรท์ไค

ศิวนารณ์ อุบลชลเขตต์

- นื่องจบแพทย์ ม.อ. เทรอ ดีจิง รุ่งไหนดละ
- รุ่ง 20 ฮะ
- โอ๊ย ไกลเคียงกันทีเดีย
- แล้วพีจบรุ่งไหนดละฮะ
- รุ่ง 2

*****

ที่ตลาดนัดแห่งหนึ่งในเมืองนอกรั้วลิลล์ รัฐเทนเนสซี
 ชาวบ้านเอาผลิตผลเกษตรและของทำเองกระจุกกระจิกมา
 ขาย เช่น ป้ายไม้เล็กๆ ที่มีข้อความว่า Husband for
 sale, TV & remote included

*****

ถาม - สมัยนี้เค้ามีเอคิว ดีคิว อีคิว เอชคิว
 ไอคิว เอ็มคิว เอสคิว รุนวายไปหมด
 หมอชอบอะไรที่สุด

ตอบ - บาร์บีคิว

[AQ - Adversity Quotient	เชาวน์ความอดทน ??
DQ - Development "	เชาวน์พัฒนา
EQ - Emotional "	เชาวน์อารมณ์
HQ - Health "	เชาวน์สุขภาพ
IQ - Intelligence "	เชาวน์ปัญญา
MQ- Moral "	เชาวน์จริยธรรม
SQ - Spiritual "	เชาวน์จิตวิญญาณ]

*****

จาก นสพ. บางกอกโพสต์

- คำว่า therapist นี่มันเป็นคำผสมของ the
 กับ rapist ธิปล่าวหน้อ

French leave - การหยุดงานโดยไม่บอกล่วงหน้า
 - การหลบออกจากงานเลี้ยง โดยไม่
 บอกลา
 หรือขอบคุณเจ้าภาพ

French letter - ถูยงอนนามัย

French kiss - การจูบที่ใช้ลิ้นพัลวันในช่องปาก
 ของกันและกัน

ครั้งหนึ่ง เมื่อปี 2532 ในการอภิปรายเรื่องเอดส์ที่ห้อง
 M 103 มีผู้ถามว่า จูบปากกันนี่ติดเอดส์มั๊ย

คุณหมอสีบสาย (ผู้มีลายมือสวย) กฤษณะพันธุ์ ตอบ
 ว่า ถ้าจูบเฉยๆ ไม่ติดหรอก ต้องจูบอย่างดูดดื่ม ถึงจะพอมี
 โอกาสติดได้มั่ง

ฮ่า...คุณหมอมองต้องหมายถึง French kiss นี่แน่ๆ เลย
 ใช้ปาว

*****

ถาม - ทำไมผู้ที่จบไปแล้วตั้งสิบๆ ปี ถึงไม่ยอมแก่ลง
 มั่ง ฮี ? หยิ่งคุณหมอไกรที่ขณะนั้นไม่ต่างจากตอนเป็น
 นศพ.ปี 1 นั่น ไม่มีความหมายเท่าไรหรอก แต่ที่ผิดปกติ
 อย่างน่า

สงสัยก็คือ คุณหมอมอรววิทย์ (รุ่ง 1) คุณหมออนันต์ &
 ธาระรัตน์ (รุ่ง 2) คุณหมอสุรสิทธิ์ (รุ่ง 3) และคุณหมอ
 เบญจพร (รุ่ง 4) เพราะดูเป็นหนุ่มเป็นสาวยิ่งกว่าสมัยเป็น
 นศพ. ซะอีก

ตอบ - Nothing is impossible in the world of
 medicine.

*****

The Sum of All Fears เป็นชื่อนวนิยายประเภทบู๊ที่
 เขียนโดย ทอม แคลนซี ซึ่งสุวิทย์ ขาวปลอด แปลโดยให้
 ชื่อว่า นักรบเกม โลกกันต์ และตอนนี้ก็เป็นหนังสือภาษาไทย
 ว่า วิกฤตินิวเคลียร์ถล่มโลก แสดงนำโดย เบน แอฟเฟิลด์
 และมอร์แกน ฟรีแมน

*****

The Fear of All Sums พอล ครุกแมน นักเศรษฐ
 ศาสตร์ วิจารณ์เรื่องการปฏิรูประบบประกันสังคมและสุข
 ภาพของสหรัฐอเมริกา

ผืนดินที่ซื้อไว้ที่กรุงชิง กิ่งอ.นบพิตำ นครศรีธรรมราช เมื่อปี '37 นั้นมีลักษณะเป็นเนินราบลาดลงสู่ริมน้ำคลองกลาย ชายคลองมีหญ้าคาและอ้อใหญ่รกรงแหบทั่วหมั่ว หาดทรายสีขาวหม่นอยู่ฝั่งตรงข้ามรับกับภูเขาหินปูนลูกเล็กๆที่ชื่อเขาปนทางด้านหลัง เขาขุนคลังและเขาเป็ยนอยู่ห่างไปทางตะวันตก ที่ดินผืนนี้ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆเลย แม้แต่ถนนก็ต้องแผ้วถางเข้าไปไม่ถมที่ทำทางกันขึ้นมาใหม่ ไฟฟ้าก็ขอเป็นไฟเพื่อการเกษตรไม่ต้องมีบ้านเลขที่ ใช้เครื่อง 'ฉีกฉีก' ป้อนน้ำขึ้นมาใช้จากในคลองกลายโดยตรง พอแก่ชดไปได้บ้าง

ช่วงแรกทีไปบุกเบิกที่ดิน ตั้งใจทำให้เป็นสวนป่า ไม่มีความรู้ ไม่มีประสบการณ์ ปลูกไม้แต่ละต้นก็ต้องเปิดตำรา ลองผิดลองถูก ปลายทางเงินไปก็มาก จะพึ่งชาวบ้านก็ไม่เคยมีใคร ปลูกสวนป่าอย่างจริงๆ จังๆ หนาซ้าโดนหัวเราะเข้าให้อีก เพราะดันไปปลูกไม้ผิดเพี้ยน กินก็ไม่ได้กิน เพียงแต่รักชอบที่จะให้มัน ต้นไม้ยืนต้นสูงๆ ในสวน ...ผมเริ่มตั้งแต่ ถาง เผา ปราบ จนถึง ปราบ ไถ ขุด ปลูก ทำด้วยตัวเองในพื้นที่ 20 กว่าไร่ มีคนงานประจำแค่ 2 คนผิวเมีย (ที่ตอนหลังเพิ่งรู้ว่าสามีหนีคดีมาจาก เพชรบุรี) ถ้ามีงานมากก็จ้างชาวบ้านแถวนั้นมาลงแรงเพิ่ม แฟนผมเป็นคนหาพันธุ์ไม้มาลง มีทั้ง ไม้จำปา ไม้สัก ตะเคียน กุหลาบเทศ สะเดาช้าง(เทียม) หัวพื้นเมือง คำซ่า ลูกปุย (ไม้ผลพื้นเมืองจากพังงา) แอปเปิ้ลไทย ชมพูเพชร ขนุนไร่เมล็ด เงาะพื้นเมือง คอแลน จำปาตะ จากคีรีวง กล้วยหิน จากยะลา มะพร้าวน้ำหอมจากสมุทรสาคร ทองหลาง แมแต่ไฟหวานที่ลำต้นต้นไร่หนาม ก็ดันดันหามาปลูกจนเต็มพื้นที่ ไม่ได้คาดหวังทางธุรกิจ แคได้เห็นใบไม้เคลื่อนไหวได้โคนต้น ก็เป็นสุขใจแล้ว ไม้ซีเรียสกับมันมากนัก

....กลางคืนก้างมุ้งนอกชานขนาน้อย (ราคาหกพัน ไม่มีดาว์น) นอนนับแสงหิ่งห้อยวับแวมแซมป่า ฟังเสียง "กง" โกงคอร้องริมลำห้วย ผสานเสียงสายน้ำไหลรินผ่านซอกหินจากคลองกลาย เหมือนเสียงเพลงช่วยกล่อมนอนยามดึกคืนจนหลับไหล....

ชื่อ "สวนฝากฟ้า" ก็คงอยากฝากบอกให้ฝน ให้ฟ้าให้ดินเมตตาช่วยดูแลให้บ้าง แล้วแต่เวทดาจะกำหนดชะตา งดการ ใช้สารเคมี เมื่อคราวภัยแล้ง 'เอลนิลโย' สามปีก่อน ต้นเทียมกว่า 500 ต้น ยืนต้นตายเหลือไม่ถึงร้อย ...ผมเริ่มเข้าใจแล้วว่าทำไมชาวสวนชาวไร่จึงมีหนี้สินพอกพูน ทับทบท่วมหัวกันแทบจะทุกครัวเรือน ...**พักหน้เกษตรกร จะแก้ปัญหาได้ตรงจุด ละหรือ ?**

ในช่วง 2-3 ปีนั้น การท่องเที่ยวกรุงชิงกำลังบูม สถานที่ยอดฮิตที่นักท่องเที่ยวชอบมากก็มี ทะเลหมอกเขาเหล็ก น้ำตก โดยเฉพาะหอนานฝนแสนห้าของน้ำตกกรุงชิง (ในเบงค์พันรุ่นก่อน) ถ้าหงส์ที่มีน้ำตกอยู่ในถ้ำ ล่องแก่ง คลองกลาย ชุ่มเลน นกเงือกที่น้ำตกคลองนาง ผาผึ้ง เป็นต้น

ด้วยความที่อยากกระตุ้นให้กรุงชิงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในมิติใหม่ คือ **เป็นการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ แบบยั่งยืน (Eco-tourism)** ผมจึงต้องลงไปเล่น ด้วยกับชาวบ้านชนิดถึงลูกถึงคน จนตอนหลังจำต้องกลายเป็นไคด์ด้วยความจำเป็นบ่อยครั้งที่ต้องหนีงานประจำที่คลินิกเพื่อไปรับนักท่องเที่ยวจากที่ต่างๆที่ล่องไหลเข้าไปในกรุงชิง ผมเอาสนุกมากกว่า ได้พูดคุยกับเพื่อนใหม่ ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ก็คุ้มค่าแล้ว

เหนืออื่นใด ผมอยากให้ชาวบ้านได้รวมตัวกันทำธุรกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่โดยที่มีชาวบ้านเข้าไป บริหารทุกขั้นตอน โดยผ่านขบวนการขององค์การบริหาร ส่วนตำบล (อบต.) ... ผมพอจะมีเพื่อนในวงการถ่ายภาพจากส่วนกลาง ที่เคยร่วมงานทำหนังสือกันหลายครั้ง ขอให้ลงมาช่วยด้านประชาสัมพันธ์อีกแรงหนึ่ง ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ... ฉบับแรกก็เป็นอนุสาร อสท. เจ้าเก่าสำหรับ บุกเบิกการท่องเที่ยว พีดวงดาว สุวรรณรังสี บก. ในสมัยนั้น ชนนักเขียน นักถ่ายภาพลงมาเต็มพิกัด ที่จำได้ก็มี อ.ชรินทร์ โกรธตัน ที่ปรึกษาพันธ์ไม้ของ ททท. พีวณิช รังผึ้ง หรือ ระพีพรรณ ผู้มีฝีมือคอมทั้งลั่นชัตเตอร์และร้ายกลอน พี่อภินันท์ บัวหัทธิต ช่างภาพอารมณ์ดี ผู้สร้างวีรกรรม *การลี้ม* ไว้เป็นประจักษ์อย่างแพร่หลาย ลีมกระทั่งหญิงสาวที่ตัวเองหวังลู่ไว้ในโรงหนังก็ยังคง ปัจจุบันจึงยังคงตนเป็นโสดอย่างเหนียวแน่น พี่เชน อิศรญาณ (มล.ปริญญาการวรรณ) ช่างภาพสัตว์ป่าฝีมือโดดเด่นที่สุดของเมืองไทยในยุคนี้ และรวมถึงเจ้าพ่อถ่ายภาพใต้น้ำหุนรดถึง นัท สุมนเตมีย์ ... ผมหยิบยืมเรื่องราวของหลายคนมาใช้ล่องแก่งคลองกลาย ล่องไปพลางก็ถ่ายภาพไปพลาง มีการนัดหมายข้างหลายเชือกมาเข้ากลองด้วย

ถัดไปก็นิตยสาร **แค้มป์ปิ้ง-ท่องเที่ยว** ของเฮียสมศักดิ์ ลำพงศ์พันธุ์ เรียนจบเบญจมาฯ รุ่นเดียวกันมา บักหลักทำสารคดีอยู่ในกรุงชิง ได้อาศัยร่มเงาของสวนป่า“สวนผากฟ้า” ที่พอจะมีร่มไม้ใบบังบังแล้วเป็นที่พักหลับนอน เฮียสมศักดิ์มาเจาะ สถานที่ท่องเที่ยวของเมืองนครอยู่ บ่อยๆ จนสามารถสร้างเครดิตเมืองท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ของเมืองคอนให้รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

หลังจากที่นิตยสารสองเล่มนี้ออกเผยแพร่ว่า ผลสะท้อนกลับมาดีมากจนแทบตั้งรับไม่ทัน ทั้งโทรทัศน์และนิตยสารอื่นๆ ก็ไหลตามหลังกันมามากมาย ทั้งที่โทรมาขอข้อมูล ทั้งที่ลงพื้นที่เอง

ที่ผมจำได้แม่น่าและเป็นความหลังไม่รู้ลืม คือ ทีมรายการ**สวัสดิ์เมืองไทย** ที่นำโดยคุณใหม่ อนุรักษ์ ลอยด์ เป็นทีมสารคดีโทรทัศน์ชุดแรกที่ลงมาลุ่มผากกรุงชิง ทีมงานมี 4-5 คน ตากล้องเป็นคนจันดี น้องๆที่ดูแลสคริปและกำกับก็เป็นมืออาชีพที่ทำรายการต่างๆมาเยอะ เมื่อได้ทีมงานที่ผ่านร้อนผ่านหนาว การเข้าไปลุยในพื้นที่กรุงชิงก็เป็นเรื่องง่าย และสนุกสนานอย่างมาก ผมเปลี่ยนรถตู้ของทีมงานมาเป็นเจ้าจ๊อฟเซอร์โรกีของผมพาเข้าไปในพื้นที่ที่ไม่ค่อยมีคนอื่นได้เข้าไป อย่างหุบเขานกเงือก ผาผึ่ง น้ำตกคลองนาง ต้นไม้พันปี ที่ต้องลงรถเดินเท้าเข้าป่าหิบบ ทำเอาตากล้องบ่นอูบ เพราะต้องแบกน้ำหนักกล้องเกือบสิบกิโล ราคาก็ไม่แพงแต่ร่วมแปดแสน (เอง)

...กลางคืนท่ามกลางดวงดาวระยิบระยับไร่เมฆ พวกเราทั้งหมดนอนกางเต็นท์ที่ริมหาดที่โอบล้อมโค้งค้ำน้ำ หน้าสวนผากฟ้า หลังเที่ยงคืนเราเจอเจ็ดพืดโตดนมหัวชา พัดกรรโชกอย่างรุนแรงทำเอาเต็นท์ 6-7 หลังล้มพังพาบกับพื้น ต้องลุกขึ้นจ้วงเจียมกางเต็นท์กันอย่างทุลักทุเล

ปีถัดมาทีมงานชุดนี้ก็กลับเข้ามาอีกครั้ง ดิใจกรุงชิงตั้งแต่ปีก่อน แต่เปลี่ยนตัวเป็น**คุณท้อป ดารณีนุช** ดาราสาวหุ่นดี (ชะเมื่อไหร่) เป็นหัวหน้าทีม ปีนี้ก็สนุกไปอีกแบบ แค่อเสียงหัวเราะของคุณท้อปก็ทำเอาดั่งลั่นไปทั่วทั้งเขาเหล็กแล้ว

คุณลินดา ครอส ก็เคยพาทีมมาถ่ายทำสารคดีเหมือนกัน แต่อาจจะติดความสะดวกสบายในเมืองมากไปหน่อย เพราะพอโผล่หน้าเข้าไปในท้องน้ำที่ผมทำแบบบ้านป่า มีฟ้าเป็นหลังคา คุณลินดาถึงกับถอยกรูด ขอเปลี่ยนผ้าเปลี่ยนผ่อนในรถตู้ น่าจะดีกว่า โปรแกรมที่จะพักในสวนป่า กางเต็นท์ริมน้ำ ทานอาหารพื้นบ้าน แกงไก่ใส่หยวกเถื่อน ยอดกุตจิ้มน้ำพริกโจร ถูกยกเล็กกระตันหัน ขาวว่าทีมงานต้องย้ายไปที่พักที่ทวินโลตัสกลางดึกมีเพื่อนไปเห็นดิสโก้ที่ Imagine กันสุดมันส์ รุ่งขึ้นก็ต้องรีบตื่นแต่เช้ามีดเข้ากรุงชิง เพื่อถ่ายทำสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติในเชิงอนุรักษ์มาเผยแพร่ให้พวกเรา(ช่วย)ไปเที่ยวกันต่อ

บางคณะก็เป็นคณะพิเศษ อย่างเช่น อ.พีโล พูลสวัสดิ์ เกจิอาจารย์เรื่องนกเงือกของเอเชีย ศึกษาเรื่องนกเงือกอย่างเดียวมาเกือบสามสิบปี ผมก็ต้องนำทางไปดูถึงหุบเขานกเงือกที่ผาผึ้ง กลางคืนอาจารย์ฉายสไลด์ภาพนกเงือกจากที่ต่างๆ ของเมืองไทยให้กับชาวบ้านได้ดู แถมด้วยเปิดเทปที่อัดเสียงร้องของนกเงือกนาชนิดให้ฟัง ทำเอาชาวบ้านฮือฮากันใหญ่ เสียงนี้ก็เคยได้ยิน เสียงนั้นก็คุ้นๆ โดย เฉพาะนกเงือกชนิดหมาพรานที่ส่งเสียงเห่าคล้ายๆ หมาของนายพราน... อ.พีโลทิ้งท้ายไว้ว่า “นกเงือกเป็นสัตว์ที่น่าเอาอย่างอย่างมาก เพราะมันจะจับคู่เป็นคู่เดียวเมีย เดียวกันตลอดชีวิต” แม้จะเป็นคำพูดที่น่าฟัง น่าคิด แต่ก็ไม่วายที่จะได้ยินเสียงชาวบ้านแซวเบาๆ พอได้ยินว่า “มิน่า! มันถึงใกล้จะสูญพันธุ์..” (ฮา)

ที่มสสมาคมจักรยานเสือภูเขาจากกรุงเทพฯ ก็ทำเอาชาวกรุงซึ่งตื่นตื่นที่ได้เห็นขบวนเล็กกว่า 50 ชีวิต มาไล่กันในเส้นทางกิ่งออพโรดอันแสนทรหดของน้ำตกคลองนาง

คณะที่ทำเอาผมต้องทำการบ้านหนักเป็นคณะใหญ่จาก บ.ยางสยาม ที่มีนักคิดนักเขียนระดับแนวหน้าเมืองไทยหลายสิบคน อย่าง **อ.นิธิ เอียวศรีวงศ์** แห่งมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน, **อ.ศรีศักดิ์**, **อ.นิวัติ กองเพียร** เกจิหนุ่มชื่อกระหือ่น (รายนี้มีพยาบาลสาวๆ จาก รพ.ท่าศาลา มาเฝ้ารอดูตัวจริงเสียงจริงกว่าครึ่งก่อนวันเนะ) **อ.สังคม ทองมี** จาก รร. ศรีสงคราม จ.เลย รวมถึงนักเขียนซีไรท์ **คุณวานิช จรุงกิจอนันต์** ก็มาร่วมท่องเที่ยวและศึกษากรุงชิงด้วย

สี่ปีกับชีวิตกลางแจ้ง ในฐานะคนร่วมบุกเบิก
กรุงชิงด้วยคนหนึ่ง ผ่านร้อนหนาวมาช่วงเวลาหนึ่ง
ได้นอนเต็นท์ ได้นอนกลางหาดดูดาวเดือน
ได้เจอคนมากหน้าหลายตา หลายสถานะ
การท่องเที่ยวในแนวใหม่จะสามารถช่วยให้ชาวบ้าน
กรุงชิงได้ตระหนักถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่
คู่กับกรุงชิงตลอดไป และจนถึงวันนี้ วันที่ชาวบ้านได้ร่วมตัว
รับผิดชอบธุรกิจท่องเที่ยวของพวกเขาเองแล้ว
ลองผิตลองดูก เอาความผิตพลาดเป็นบทเรียน
แม้มีไข่มืออาชีพ แต่ทุกคนก็ภาคภูมิใจกับธุรกิจชาวบ้านอันนี้

ผมก็ได้กลับมาจับเข็มฉีดยาอย่างเต็มเวลาอีกครั้งหนึ่งแล้ว

.....

มาเยี่ยมมาเยือน

Home Coming Night 30 ปี คณะแพทยศาสตร์ : ราตรีนี้ไม่มีลืม

น.พ.พิเชฐ อุดมรัตน์

ผมได้ไปร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ในงานประชุมวิชาการ คณะแพทยศาสตร์มาเกือบทุกปี จนเมื่อมีการก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าฯ อย่างเป็นทางการนี้เอง ที่ทำให้งานเลี้ยงสังสรรค์ได้ถูกเรียกชื่อใหม่ว่างาน Home Coming Night โดยมีสมาคมศิษย์เก่าฯ เป็นเจ้าภาพของงานร่วมกับทางคณะแพทยศาสตร์ และเนื่องจากงาน Home Coming Night ปีนี้จัดเนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี ของคณะ ชื่อของงานปีนี้จึงเรียกว่างาน “Home Coming Night 30 ปี คณะแพทยศาสตร์” ไปด้วย

ผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ไปร่วมงาน Home Coming Night ปีนี้ ซึ่งผมถือว่าเป็นประวัติศาสตร์ส่วนหนึ่งของสมาคมศิษย์เก่าฯ และของคณะแพทยศาสตร์เลยทีเดียว เพราะเป็นงานที่ยิ่งใหญ่และประทับใจจนผมเองคงไม่มีวันลืม แม้ตัวเองจะได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการเตรียมงานมาก่อน รวมทั้งช่วยหาสปอนเซอร์มาสนับสนุนเพิ่มเติมในการจัดงาน แต่บรรยากาศของงานที่อบอุ่นเช่นนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากพวกเราไม่ว่าจะเป็นอดีตคณาจารย์, คณาจารย์ปัจจุบัน, ศิษย์เก่าทุกรุ่น, และศิษย์ปัจจุบัน จะไม่มารวมตัวกันอย่างอุ่นหนาฝาคั่งเช่นนี้

ค่าคืนนั้น กรรมการของสมาคมศิษย์เก่าฯ ทุกท่านได้พร้อมใจกันใส่เสื้อทีมสีขาว ทำหน้าที่ยืนต้อนรับผู้มาร่วมงาน ที่บริเวณหน้างาน โดยทุกคนจะได้รับการกลัดช่อดอกไม้และติดป้ายชื่อ โดยมีน้องๆ ศิษย์ปัจจุบันยกทีมมาช่วยรับลงทะเบียนหน้างาน ซึ่งปรากฏว่าอดีตคณบดีและอดีตคณาจารย์ดั้งเดิมที่เคยสอนศิษย์เก่ารุ่นแรกๆ มากันมากหน้าหลายตา อาทิเช่น อาจารย์เกษม ลีม่วงค์, อาจารย์ทองจันทร์ หงส์ลดาธรมย์, อาจารย์จงดีและอาจารย์วิมล สุขธมยา, อาจารย์ไสว ลิ้มปิษฏีเยร, อาจารย์วิจารณ์และอาจารย์อมรา พาณิช, อาจารย์นิภา สุวรรณเวลา, อาจารย์กวี สุวรรณกิจ, อาจารย์ศิวาภรณ์ อุบลชลเขตต์, อาจารย์วิชา สธนพานิช, อาจารย์พันธ์ทิพย์ สงวนเชื้อ เป็นต้น เมื่ออาจารย์มาถึงหน้างานก็ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นทั้งจากศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันรวมทั้งได้รับเชิญให้ไปเขียนแสดงความรู้สึกบน flip chart ด้วย ส่วนบริเวณหน้างานนั้นก็จะมีบูธรับถ่ายรูปโพลารอยด์ และถ่ายรูปติดสติกเกอร์ ซึ่งศิษย์ปัจจุบันมาให้บริการอยู่ รวมทั้งเลี้ยง 30 ปี คณะแพทยศาสตร์ ที่สโมสรนักศึกษาแพทย์จัดทำขึ้นเพื่อมาจำหน่ายหารายได้เข้าสโมสร นอกจากนี้ยังมีดนตรีและการร่ายรำจากกลุ่มนาฏศิลป์ในชุดนางมโนราห์ มาสร้างบรรยากาศอีกด้วย

เมื่อเริ่มงานทุกคนจะได้ชมวิดีโอทัศน์ที่ทีมงานได้ไปสัมภาษณ์คณาจารย์ต่างๆ มาไว้ก่อนล่วงหน้า เช่น สัมภาษณ์ อาจารย์ธาดา ยิบอินซอย, อาจารย์นิรันดร์ เกียรติศิริโรจน์ เป็นต้น ตามด้วยวิดีโอทัศน์เรื่อง “30 ปี คณะแพทยศาสตร์ : 30 ปี บนวิถีคุณภาพ” จากนั้นเมื่อได้เวลาอันสมควรท่านนายกสมาคมศิษย์เก่าฯ อาจารย์วีระพล จันทร์ดี ยิ่ง และประธาน จัดงาน Home Coming Night คือ อาจารย์สมชาย ทั้งไพศาล ก็ได้ขึ้นมากล่าวต้อนรับคณาจารย์และศิษย์เก่าทุกท่านที่มาร่วมงาน ตามด้วยท่านคณบดี อาจารย์กิตติ ลิ้มอภิชาติ ที่ได้รับเชิญให้เป็นผู้กล่าวเปิดงาน ในโอกาสนี้ทางนายกสมาคมศิษย์เก่าฯ ก็ได้สวมเสื้อสีขาวของสมาคมศิษย์เก่าฯ ให้กับท่านคณบดีและอาจารย์ประเสริฐ วุฒินานุกร ในฐานะเป็นที่ปรึกษาของสมาคมศิษย์เก่าฯ ด้วย

งานคืนนั้น สนุกสนานมากครับ พิธีกรทำหน้าที่ได้อย่างดีมาก และทุกคนที่มาในงานก็ได้มีโอกาสรับฟังถ้อยแถลง หรือเสียงเพลงจากอดีตคณบดี และอดีตคณาจารย์ดั้งเดิมกันหลายเพลง

ทุกท่านกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ดีใจที่ได้มาในงานวันนี้ ดีใจที่ได้พบกันอีก และค่าคืนนั้นทุกคนได้ร่วมกันถ่ายภาพและร่วมร้องเพลงหมู่ก่อนลาจากกัน เสียงเพลงของคณะแพทยศาสตร์ดังกระหึ่มทั่วห้องจัดเลี้ยง ก่อนที่ทุกคนจะแยกย้ายลาจากกัน ด้วยสัญญาใจที่ว่า

รายนามผู้บริจาคเงิน งาน Home Coming Night 30 ปี คณะแพทยศาสตร์

น.พ.สิทธิศักดิ์	พฤกษ์ปิติกุล	(รุ่น 9)	20,000	บ.	น.พ.สรศักดิ์	โล่ห์จินดารัตน์	(รุ่น 4)	1,000	บ.
พ.ญ.สุจิตรา	นภาพร	(รุ่น 3)	10,000	บ.	พ.ญ.ดารณี			1,000	บ.
น.พ.ธนพันธ์	ชูบุญ	(รุ่น 18)	1,000	บ.	น.พ.เปี่ยมโชค	ชลิดาพงศ์	(รุ่น 4)	1,000	บ.
น.พ.ชาคริต	สำราญ	(รุ่น 13)	1,000	บ.	พ.ญ.เมธินี & น.พ.ธนพล			1,000	บ.
พ.ญ.กรัณท์รัตน์	ปิยนันท์จรัสศรี	(รุ่น 15)	1,000	บ.	พ.ญ.ธิดา	เพชรพิเชษฐเชียร		1,000	บ.
น.พ.วรวิทย์	ลิมปวรรณ	(รุ่น 1)	2,000	บ.	น.พ.อารักษ์	วงศ์วรชาติ	(รุ่น 9)	2,000	บ.
น.พ.วรพงษ์	เสตสุบรรณ	(รุ่น 11)	1,000	บ.	น.พ.สมศักดิ์	สุธีรสาร		1,000	บ.
น.พ.สุรสิทธิ์	หัตยาสมบุรณ์	(รุ่น 3)	1,001	บ.	น.พ.จิตติ	ลาวัลย์ตระกูล	(รุ่น 3)	1,000	บ.
น.พ.วิมลลักษณ์	สนั่นศิลป์	(รุ่น 3)	3,000	บ.	น.พ.ธนรัตน์	บุญเรือง	(รุ่น 14)	1,500	บ.
น.พ.ธวัช	ชาญชฎานนท์	(รุ่น 14)	1,000	บ.	น.พ.วีรพัฒน์	เงาธรรมทรรศน์	(รุ่น 8)	1,000	บ.
น.พ.สุพล	เจริญวัักภัย	(รุ่น 9)	1,000	บ.	น.พ.ฐาปนวงศ์	ตั้งอุไรวรรณ	(รุ่น 4)	1,000	บ.
น.พ.ปิยะรัตน์	กาญจนรัตน์	(รุ่น 21)	200	บ.	น.พ.ไพบุลย์ศักดิ์	ศิวาวุธ	(รุ่น 10)	1,000	บ.
น.พ.เมธา	วิริยะวัชรากร	(รุ่น 22)	200	บ.	น.พ.อนุพงศ์	สุจริยากุล	(รุ่น 10)	1,000	บ.
น.พ.สมชาย	ศรีสมบัตินิต	(รุ่น 6)	1,000	บ.	น.พ.ประพัฒน์	ชัยวัฒน์	(รุ่น 4)	500	บ.
น.พ.อุดมเกียรติ	พูลสวัสดิ์	(รุ่น 11)	1,000	บ.	น.พ.สงวนสิน	รัตนเลิศ	(รุ่น 3)	1,000	บ.
น.พ.ชัยวัฒน์	พัฒนาพิศาลศักดิ์	(รุ่น 14)	5,000	บ.	น.พ.ชัชชัย	ปรีชาไว	(รุ่น 18)	2,000	บ.
น.พ.วิภาคย์	กุลนิรันดร์	(รุ่น 6)	2,000	บ.	น.พ.ปิยพันธ์	รุธิร์โก	(รุ่น 11)	1,000	บ.
พ.ญ.รัศมี	แก่นสุย	(รุ่น 17)	500	บ.	น.พ.จรุต	บุญกาญจน์	(รุ่น 11)	1,000	บ.
น.พ.ภัทรชัย	พุทธวิบูลย์		1,000	บ.	พ.ญ.สุวรรณา	เศรษฐวัชราวณิช	(รุ่น 11)	1,000	บ.
น.พ.ประเสริฐ			1,000	บ.	น.พ.สมนึก	วีระนรพานิช	(รุ่น 11)	1,000	บ.
พ.ญ.วีรพร	อัครธัญย์		200	บ.	พ.ญ.พรทิพย์	เพชรธณี	(รุ่น 20)	100	บ.
พ.ญ.สุจิตรา	ทองมาก	(รุ่น 4)	500	บ.	น.พ.ศยาม	เวศกิจกุล	(รุ่น 4)	1,000	บ.
น.พ.สุวัฒน์	กนกพูนสิน	(รุ่น 3)	1,000	บ.	พ.ญ.จิรวรรณ	เวศกิจกุล		1,000	บ.
น.พ.อนันต์	สิทธิผลวนิชกุล	(รุ่น 2)	1,000	บ.	น.พ.ไกร	ดาบธรรม	(รุ่น 10)	3,000	บ.
น.พ.จอม	ชุ่มช่วย	(รุ่น 10)	1,000	บ.	น.พ.ศิริชัย	พรหมอินทร์	(รุ่น 15)	500	บ.
น.พ.พีระกฤตย์	คณินวรพันธ์	(รุ่น 1)	1,000	บ.	น.พ.ศุภชัย	คูสุวรรณ	(รุ่น 18)	1,000	บ.
น.พ.สมชาย	จันทร์สว่าง	(รุ่น 2)	1,000	บ.	พ.ญ.ชมพูนพร	แสงบริสุทธิ์	(รุ่น 10)	300	บ.
น.พ.วินิช	ธีรวานิช	(รุ่น 4)	5,000	บ.	ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม		28,237.75	บ.	
พ.ญ.รังสิมา	แสงหิรัญวัฒนา	(รุ่น 4)	1,000	บ.	รวมยอดบริจาคทั้งสิ้น		122,738.75	บาท	

รายนามผู้บริจาคประจำเดือน ก.ค.-ก.ย. 2545 -- นายแพทย์สมบัติ ตันโชติกุล (รุ่น 2) 5,000 บาท -